

รื้อปม 'ถ่านหิน'

ทุกข์ 'ประมง-เกษตรกร'

การต่อสู้สังเวยด้วยชีวิต 'แกนนำ'

ลหตุมือปืนจ่อยิงออกอาจสังหาร นายทองนาค เสวกจินดา เจ้าของร้าน ก่วยเตี่ยวขณะกำลังทำก่วยเตี่ยวให้ลูกค้า ที่ร้านก่วยเตี่ยวเนื้อ ริมถนน หมู่ 4 ต.ท่าทราย-บ้านเกาะ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร เมื่อเวลา 10.45 น. วันที่ 28 กรกฎาคม ท่ามกลางสายตาทลายคู่ โดยไม่เกรงกลัวความผิด เป็นคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญอย่างยิ่ง

ยิ่งนายทองนาคเป็นแกนนำหลักขับไล่ต่อต้านโรงงานถ่านหินและท่าเรือในพื้นที่ จ.สมุทรสาคร ตั้งแต่ปี 2549 ร่วมต่อสู้กับชาวบ้านกระทั่ง เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2554 นายจุลภัทร แสงจันทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ลงนามคำสั่ง 1.ให้หยุดกิจการท่าเรือและคลังขนถ่ายถ่านหินทันที 2.ไม่มีการอนุญาตท่าเรือถ่านหินในสมุทรสาครทุกราย 3.สั่งกำชับเจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่าและตำรวจน้ำเข้มงวดเรือลำเลียงถ่านหินน้ำหนักเกินทุกราย โดยให้เอาผิดจริงจัง 4.สั่งการ อปท.ทุกแห่ง ร่วมมือกับผู้รับผิดชอบทางน้ำ ดูแลเคร่งครัด และ 5.จัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยรวม

ปมการสังหารนายทองนาค จึงพุ่งมาที่การขัดขวางผลประโยชน์จากโรงงานถ่านหิน

คดีขียนนายทองนาค ทำให้นึกถึงคดีขียน นายเจริญ วัคคัษร ประธานกลุ่มอนุรักษ์ท้องถื่นบ่อนอก ต.บ่อนอก จ.ประจวบคีรีขันธ์ และแกนนำต่อต้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบ่อนอก เสียชีวิตเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2547 โดยประเด็นการสังหารแกนนำต่อต้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบ่อนอก และแกนนำต่อต้านโรงงานถ่านหิน ตั้งข้อสังเกตได้ว่าอิทธิพลมืด อำนาจมืดสามารถสังคายบุคคลที่เข้าขัดขวางผลประโยชน์ของตัวเองได้อย่างง่ายดาย ตลอดจนอำนาจเงินเข้ายวนเลี้ยจนลบล้างสามัญสำนึกด้านมนุษยธรรมเสียสิ้น

แม้ว่ามีมือปืนและคนบงการจะถูกดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม หากแต่แผนการสำเร็จแล้ว ทั้งนายเจริญและนายทองนาค ถูกฆ่าตายตามเป้าประสงค์

ทั้ง 2 คดีจึงเป็นตัวอย่างการเรียกร้องเพื่อบรรเทา และระงับยับยั้งความเดือดร้อนของชาวบ้าน หากแต่ไปขัดขวางผู้มีอิทธิพลและอำนาจเงินเข้า

แม้ว่านายทองนาคจะเสียชีวิตไปแล้ว และล่าสุดเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2554 ศาลปกครองกลาง มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ให้ระงับการ ประกอบกิจการถ่านหินทุกกรณี ในพื้นที่ อบต.ท่าทราย ในคดีที่ผู้ตายกับพวกยื่นฟ้องกรณีดำเนินการเกี่ยวกับการประกอบกิจการถ่านหินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายสิ่งแวดล้อม หากแต่ความเดือดร้อนในพื้นที่ยังไม่ยุติลง

ตลอด กระทั่งเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2554 เกิดเหว
ชนถ่านหินอัปปางปากอ่าวสมุทรสาคร ส่งผลให้
ปลาดายเป็นเบือ ชาวประมงหลายตำบลต่อ
เนื่องกันได้รับผลกระทบ จึงรวมตัวกันประท้วง
เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2554 มีการตั้งกรรมการ
ภาคประชาชนต่อสู้ ยื่นหนังสือร้องเรียนกับผู้ว่า
ราชการจังหวัดสมุทรสาคร ยื่นฟ้องศาลปกครอง
กระทรวงเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2554 ผู้ว่าราชการ
จังหวัดสมุทรสาคร มีคำสั่งให้หยุดกิจการ
ทำเรือและคลังขนถ่ายถ่านหินใน จ.สมุทรสาคร
ต่อมาวันที่ 29 กรกฎาคม 2554 ศาลปกครอง
กลางมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ให้ระงับการ
ประกอบกิจการถ่านหินทุกกรณี ในพื้นที่ อบต.
ท่าทราย หากแต่ระหว่างนั้นเมื่อวันที่ 28

“แม้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครจะสั่งให้หยุดกิจการถ่านหิน
และศาลปกครองมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวแล้ว แต่ขณะนี้บางโรงงาน
ยังลักลอบขนอยู่” นายกำพล ทองชีว หนึ่งในแกนนำต่อต้านถ่านหิน
หมู่ 4 เผยจากสภาพที่ปรากฏในพื้นที่

ย้อนเหตุการณ์ต่อต้านโรงงานถ่านหินใน จ.สมุทรสาคร ซึ่งชาวบ้านเรียกร
ือมาตลอด เนื่องจากก่อกมลภาวะและมลพิษ
ทั้งทางน้ำ ทางอากาศ ส่งผลกระทบต่อชาว
ประมงปากอ่าวมหาชัย ชาวบ้านและเกษตรกร
ในพื้นที่ ต.บางหญ้าแพรก ต.โกรกกราก ต.ท่า
ฉลอม ต.ท่าจีน ต.ท่าทราย ต.บ้านบ่อ อ.เมือง
ต.สวนส้ม อ.บ้านแพ้ว, ต.ท่าเสา และ ต.บางยาง
อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร โดยในพื้นที่
จ.สมุทรสาคร มีโรงงานถ่านหินรวม 5 แห่ง

เริ่มจากเมื่อปี 2549 ใน ต.สวนส้ม 1 แห่ง
โดยนายกำพลเล่าว่า ครั้งนั้นใน ต.สวนส้ม มี
โรงงานถ่านหิน 1 แห่ง ตอนแรกๆ นำมากองใน
ทุ่งนา ต่อมาสร้างเป็นโรงงานใหญ่โต ส่วนที่
ต.ท่าทราย เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนมกราคม 2553
ครั้งแรกผู้ประกอบการขอสร้างเป็นโกดังเก็บ
วัสดุการเกษตร แต่ต่อมากลับใช้เป็นสถานที่เก็บ
กองถ่านหิน

“ชาวบ้านรวมตัวต่อต้านโรงงานถ่านหินมา

กรกฎาคม 2554 ก็เกิดเหตุยิงนายทองนาคเสียชีวิต” นายกำพลเผย

โดยเพื่อนที่ร่วมต่อสู้เคียงบ่ากับนายทองนาค ล้วนเชื่อมั่นหัวใจว่า
สาเหตุการสังหารมาจากปมถ่านหิน!!

ทั้งนี้แกนนำต่อต้านถ่านหิน หมู่ 4 ยกตัวอย่างถึงผลกระทบจากมลพิษ
และมลภาวะที่เกิดจากการขนถ่ายถ่านหิน ว่า 1.ถ่านหินจะมีลักษณะ
ละเอียดเป็นแป้ง ปลิวไปไกล การตกถ่ายคัดแยกจะทำให้เกิดฝุ่น ลอยไป
ปกคลุมใบพืชที่ต้องสังเคราะห์แสงทำให้ไม่เจริญงอกงาม ไม่ติดดอกผล
ผลผลิตน้อยลง ส่งผลให้ชาวสวนต้องเพิ่มงบประมาณฉีดสารเคมีทำให้ใบ
เป็นมัน 2.ฝุ่นละอองเข้าสู่ร่างกาย ผงถ่านหินจะไม่เหมือนฝุ่นดิน ผงถ่าน
หินจะเข้าไปเกาะตามปอด จะเกิดปัญหาร่างกายแอดดีและสร้างพังผืดขึ้น
มาจนเกิดโรคทางเดินหายใจ และสามารถก่อมะเร็งได้ และ 3.ปัญหาการ
ขนถ่ายทางเรือ พอลงถ่านหินขึ้นท่าเรือเสร็จ เรือจะลอยลำสูงขึ้น 6-7
เมตร ทำให้ลวดสะพานไม่ได้ ต้องเอาน้ำใส่ในลำเรือและลวดสะพานไป
จากนั้นจึงสูบน้ำในลำเรือทิ้งลงแม่น้ำ จะมีผงถ่านหินติดลงไปด้วย ทำให้
ปกคลุมหน้าดินบริเวณปากอ่าว ส่งผลให้หอยพื้ ซึ่งมีที่ จ.สมุทรสาครแห่ง
เดียวในประเทศไทยไม่โต รวมทั้งปัจจุบันต้องไปจับปลาที่อ่าวแม่กลอง
จ.สมุทรสงคราม แล้ว เนื่องจากวัฏจักรของสัตว์น้ำและระบบนิเวศ
เปลี่ยนแปลง

มลพิษจาก “ถ่านหิน” จึงกระทบกับชาวบ้านที่ต้องพึ่งพิงแหล่งน้ำใน
การทำประมง ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร และคุณภาพชีวิตของชาว
บ้านที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ เนื่องจากถูกบังคับให้สูดดมฝุ่นละอองอย่าง
หลีกเลี่ยงไม่ได้!!